

[BODŁAK *sb m*

G sg bodłaku.

Sł stp, Cn notuje, Linde także XVII – XVIII w.

Roślina kłująca (może oset; carduus, tribulus (Rost); Eriogonum campestre L); rhamnus, spina alba, Cn: Zász oni zbiéraią z cierniá vino/ abo z ořtu (marg) bodłaku (-) figi MurzNT Matth 7/16 (Linde).

Cf **[BODZIENIEC]**

HG